

ГЛІВА В.

ІЗЪ самъ сторила въ себе си това намѣреніе, да не дойдемъ (сирѣчь) пакъ коды васъ со скорь.

2 Защото, ако азъ въ ѿскорблвамъ, а то, кой ще мене (дрѣвь) да ѿкрадѣва, ако не онъи, който прийма скорь ѿ мене;

3 За то ви и писахъ това исто то, за да не вѣхсе ѿскорбилъ, когато дойдемъ, ѿ онѣа, за които трѣбваше да се радѣвамъ, понеже самъ оувѣренъ за сички те васъ, защо моѣта радостъ є на сички те васъ (радостъ).

4 Защото ѿ голѣма скорь и ѿ сердѣчна тѣга ви писахъ съ много слъзы, не за да се ѿскорбите, но да познаете моѣта превѣлика любовь, коѣто имамъ къ вамъ.

5 Ако ли є нѣкой ѿскорбилъ мене, не (самъ) мене є ѿскорбилъ, но по малко (да не речемъ много) и сички те васъ.

6 Доволно є за него това наказаніе, коѣто є ѿ мнозина (приалъ):

7 И на противъ (трѣбѣва сегѣ веке) да мѣ простите, и да го оутѣшите, да не въ вѣлъ погланатъ таковий ѿ безмѣрна та своѣ скорь.

8 Заради това ви молимъ,

да мѣ подтвердите (своѣта) любовь.

9 Защото за това ви и писахъ, да ви иискѣсимъ да ли сте въ сичко послѣшливи.

10 И комѣто вше въ нѣщо прощавате, и азъ (мѣ прощавамъ): защото, ако азъ самъ простилъ нѣщо, комѣто самъ простилъ, заради васъ (самъ простилъ) ѿ лице то Хрѣтово,

11 За да не ни стори ѿкида сатанаѣта: защото нѣе раздѣлѣваме неговы те хитрости.

12 И като дойдохъ въ Трѣва да проповѣдѣвамъ євангеліе то Хрѣтово, ако и да ми ѿвори Гѣвъ врата,

13 Паки не може да ми се оупокѣи душа та, като не намерихъ (тамъ) Тѣта врата моего: но като се простихъ съ нихъ, ѿидохъ въ Македонїа.

14 Но благодареніе (да бже) на вѣга, който ны прави всегда покѣдители чрезъ Тѣса Хрѣта, и и заблѣва чрезъ насъ благоуханіе то на негово то познаніе во всѣкое мѣсто:

15 Защото сме Хрѣтово благоуханіе предъ вѣга, и по междѣ онѣа, който се спасаватъ и който погибѣватъ:

16 И на єднѣ те оубъ смрадъ смертоносенъ за